

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja snižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišstvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 30. junija. Ruska vladna „Agence Russe“ pravi, da so vsi glasovi neresnični, kateri pripovedujejo, da se je Rusija glede Rumunije in Srbije za kaj zavezala o vojskinem sodelovanju teh dveh držav. Temveč, Rusija je Srbiji in Rumuniji svetovala, naj se samo braniti; če oni dve ne ubogati, imeli bosti sami odgovornost.

Peterburg 28. junija. Telegram glavno-komandujočega južne armade javlja iz Drača 28. junija: Teška in mnogovrstna naloga prehoda čez Dunav je končana. Sviščov (Sistovo) in višave okolo so v naših rokah. Najprvo je general Dragomirov s pogorsko artilerijo šel čez reko. Volhinski polk je bil glava vojske, ki je prehajala reko. Zdaj, 27. junija zvečer, sta uže na oni strani Dunava 8. oddelek in 4. strelska brigada. Zdaj hodi 35. divizija čez Dunav.

Atene 28. junija. V Krfu so Grki 180 turških kišt, ki so imele streljivo za Preveso namenjeno v sebi, konfiscirali. Turški poslanik Photiades Bey je brž protestiral in žugal, da ima turška flota ukaz, zaplenjeni vojni material se silo vzeti. Na to sta precej oklopljeni korveti Georgios in Olga odpluli, varovat nevtralnost Krfa, garantirano od Britanije. Tukaj vlada neizmerno razburjenje.

Iz Kotora 28. junija. Potrjuje se, da je bil tudi Mehemet-Ali, ki je osamljen prijel Črnogorce v nahiji moračkej le od treh bataljonov Črnogorcev tepen in do Kolašina vržen. — Vsa turška vojska, kar je še stoji v Hercegovini, dobila je ukaz, v Albanijo priti, kamor se bode tudi živež iz Mostara in Metkovića prevozil.

Dubrovnik 28. junija. Iz prav dobrega vira vam poročam, da je Črnagora od vtorka sem vseh Turkov osvobodjena in izpraznjena v jugu, severu in vzhodu. Cela dolina ob Zeti je mrtvaško polje, obsejano z mrtvimi in ranjenimi ljudmi in konji. Izguba Turkov v devetdnevni boji znaša 6000 mrtvih, ranjenih je pa veliko. Črnogorcem je palo na tisoče pušk v roke, zaplenili so 300 konj. Več kot 1000 konj leži ustreljenih na bojišči. Izgube Črnogorcev so velike, vendar oni upajo pomoč dobiti iz Hercegovine, kjer zdaj nij nobene turške vojske. („Presse“)

Vojska.

O zmagah Črnogorskih, ki so imele ta vspeh, da so bili Turki izrinjeni, imajo

angleške novine „Times“ 27. junija ta le telegram iz Cetinja: „Ponedeljek, vtorek in sredo je divjal vedni boj okolo Ostroge, katere pozicije so bili Turki v nedeljo zavzeli, ker se jim Črnogorci nijso mnogo ustavljali. V sredo so bili Turki od Ostroga pregnani, in ker jim je bila zveza z Nikšićem prerezana, nijso mogli več po poti v dolino hoditi, ker so imeli Črnogorci visočine nad njimi zasedene. Ker je tudi kneževa artilerija z nasprotnih gora doli streljala, bili so Turki prisiljeni pribojevati si visočine, kamor pa nij bilo nič potov, kjer je gosto grmovje in malo drevje, kakor tudi raztrgano kamenje, dajalo je izvrstna skrivališča Črnogorcem, in se Turkom nij bilo lahko gibati. Turški kažipot, prebivalci iz Nikšića so ubegnili, ko je črnogorska vojska blizu bila. Dve do tri angleške milje so Turki pridobili s strašnimi žrtvami, ker so konji od žeje in utrujenosti na tla padali in so črnogorske krogle prav od blizu turške ljudi kosile. V sredo in četrtek so Črnogorci dostikrat za hrbtom in od strani Turke prišli. Petek se nij nobeno gibanje storilo. Denes pak se je zopet začelo s tem izidom, da je Sulejman prišel pred Spuž k Saib-paši. Turki so bili poskusili reko pod Ostrogom prebrestiti, ali bili so odbiti, doli pa nij nikjer broda, tako da se divizija kneževa na desnem bregu nij mogla prijemati. Cel pot, ki ga je Sulman paševa armada storila je le 3 ure dolg in vendar Vukotić pripoveduje, da se turske izgube ne dajo preračunati. Jame, kotanje in luknje ob potu so vsepolne mrtvih Turkov, kateri drugod po ena mesta kar zemljo zakrivajo. Zrak je okolo Ostroga vsled mase mrtvacev nezdrav postal. Brez vprašanja je, pravi angleški „Times“ dopisnik, da je ta taktična zmaga turška (zjedinjenje s Saibom) najkrvavejša nesreča kar so jih Turki imeli v tej vojski.

Prehod slavjanskih osvoboditeljskih vojakov čez Dunav se na drugem mestu, pri Zimnici, je velika nask dogodek. Turki ga nijso mogli ubraniti. Zdaj mora biti uže nad 100.000 Rusov na desnem bregu Dunava. Torej imamo zdaj za gotovo pričakovati večjih dejanj.

Od črnogorske meje 20. jun.

[Izv. dopis.]

Nadejali se nijsmo nikako tako silnega in vsestranskega turškega napada, ker vsakdo bil je prepričan, da očigled velike ruske vojne ne bodo Turki mogli na tem malem bojišči toliko vojske trositi, pravim trositi, ker jih vsak korak silno mnogo krvi velja.

Nečem vam popisavati ali naštetih posamezne bitke, ker vem, da pridem prekasno se svojim pismenim poročilom in ga vi imate uže od druge strani po brzojavu, hočem le v

občnem skusiti, vam tukajšnje razmere pojasniti.

Priporili so si Turki s strašnimi izgubami pot do Nikšića, od 6. julija sem so bile skozi bitke, ali njihova trideset tisoč obsegajoča druhal, bila je, ne ozirajoča se na svoje velikanske žrtve, premočna, da bi jo do zdaj popolnem vstavila sicer večina male črnogorske vojske, kateri si še Peko Pavlović s svojimi Hercegovci pričetkom nij mogel pridružiti, — umaknili so se tedaj do Ostroga (poldrug dan hoje od Cetinja). Ali denes čujemo, da tukaj čaka baš Turke, kateri imajo neki v svojih vrstah mnogo magjarskih prostovoljcev, morda drugi Vučji dol, ker so popolnem obkoljeni.

Božo Petrović je imel zopet srečne bitke na južnem bojišči v Brdu. Ali paša se je moral s peščico svojih ostalih v Spuž vrniti. Tukaj so se črnogorske žene jako hrabro udeleževale boja ter kamenje na sovražnika valile. Turki so štirkokrat v urnjenih vrstah naskakovali to žensko kolono pa brezuspešno. Če pomislimo še, da so morali tudi na vzhodnej strani pri Vasojevićih malih napad se braniti, kjer so celo jednega paša ubili, — da so mogli biti Črničani in Šestani si zvesti napada od Barske vojske, katera je sicer izmarsirala, pa le za strah, ker se je uže drugi dan vrnila; in da so Turki vse te napade na isti dan pričenjali — mora se pritrditi, da so se Črnogorci tudi zdaj neverjetno hrabro držali. In ti junaki so po jednoletnem, najskromnejšem življenji oslavljeni in sestradani, mnogo jih je po boleznih komaj okrevajočih, slabo so z obleko preskrbljeni, katera marsikaterega golo truplo še do celega ne pokriva! — Koruza, katero so dobivali, mnogim uže pomanjkuje, — zadnji čas prejeli so za vojsko, za katero bode baje za naprej bolje skrbjeno, — pšenična moka, pa je bila žalibog stala v mokrih brahamih, ter se je zelo pokvarila, bila je prav debelo zrnasta. Pričakujejo tudi mnogo slanice. Po moko prišlo je v avstrijske luke nekoliko tisoč žen, ali z mezgami, tri dni in tri noči prihajale so v dolžih vrstah, — saj po naših potih še jeden teško se drugemu izogiba, — in ponesle živež svojim bojujočim se domačinom, — pa plakala je tudi marsikatera mati po svojem sinu ali ob jednem po svojem možu, saj zadnje bitke so zahtevale mnogo žrtve, sicer ne na tisoče, kakor Turkov, pa vendar na stotine in te se malemu narodu uže teške in britke. Tem bolj so bile vse te izgube iznenadene, ker zanašajoči se na svojega močnega zaveznika, tacega silovitega napada nijso pričakovali, in nijso računili, da Turki na Dunavu tako dolgo ne bodo v silno zadrego prišli.

Upati je, da se bodo tudi zdaj na svoji moči malo potrti Črnogorci še jenkrat okrepili, in svoje drzno napredujoče strastne zaveznike

po svoji starej strategičnej šegi v ostroški pasti dobro naklestili. — Da zgodovinska njihova hrabrost tudi po vseh teh neugodnih okoliščinah še nij oslabela, hočem vam zopet jedno črtico povedati. Po bitki pri Maljatu pride Črnogorec z velikimi mukami v naše selo, toži, da s svojim otklem kolenom ne more hoditi ter prosi naj se mu na vsak način nabrano vodo iz kolena izpusti, naj bode potem še tako velika rana, samo, da se more brzo vrniti, ter se uže zdaj boji, da nij bitke zamudil!

Oprostite, da sem vam zadnjič preneljeno novico o smrti vstaškega vodja Sočice pisal, izvirala je ta govorica baje iz kake male homatije — ta izvrsten vodja nadleguje še vedno s svojo četo Turke v Hercegovini.

Govor slovenskega poslanca g. Vilhelma Pfeiferja

zoper eksekutivno prodajanje posestev na Dolenjskem,

(v državnem zboru 19. junija 1877.)

(Konec.)

Kmet po obubožanem in po vednih nevihtah in elementarnih nesrečah zadetem Dolenjskem in Notranjskem, gospoda moja, in celo boljši kmet, ki je bil ponosen na svojo boljšo živino, moral je zdavnaj uže svojo živino prodati in za dolg na davke oddati.

Dolenjsko je prebilo uže vse omenjene stopinje, od katerih naprej se je začela revščina in beraštvo.

Vendar, kakor da bi se osoda nasproti nezasluženi nesreči zarotovala, ne nahajajo davkoplačevalci od strani davkovskih uradnikov ne le nobene prijaznosti, temuč le nova bremena, da se pritisk le tem britkejšje čuti.

Jaz hočem iz mnogih dogodkov v tej stvari le to-le povedati.

Zavoljo odpisovanja davkov ob priliki škode po mrazu od leta 1876. mi je bilo od strani poškodovancev povedano, da so se te škode do srede septembra 1876. uradno preiskavale in izdelki predlagali, da se pa do te ure, torej po mnenji celega leta dotičnim ljudem nij nič davka odpisalo.

Da, ravno narobe, tisti ki so bili poškodovani in so polni davek za leto 1876. plačali, terjajo se zdaj da naj plačajo davek za prvo in drugo četrtletje 1877, dasiravno bi se ta del imel pokriti z odpustom davka prejšnjega leta. Tem torej naraščajo novi nepotrební stroški kljub temu, da se davek naprej jemlje.

Dalje se mi je pripovedalo, da se pri c. kr. davkariji novomeškeje z raznimi izgovori ali naslovi zastarele pristojbine izterjavajo; da se iz let 1860 štempeljske pristojbine, ki baje izvirajo iz neštempljanih uradnih pisem, od obeh strank (tožitelja in toženca) izterjavajo čeravno se ne more sprediti, kako je to, da stranke, ki so morale uže k sodnijskim protokolom, k pogodbam itd. potrebne štemplje prinesiti, zdaj morajo zastopati po 15 letih nemarno in nepošteno ravnanje državnih uradnikov.

Prenosne pristojbine se brez obzira na čas, ki je pretekel od zadnjega menjevanja kacega posestva, odmerjajo zmirom z največjim percentom in kmet — ki postave ne pozna — ne rekurira, da bi previsoko pristojbino znižal. Tako neopravičena pristojbina pravno moč zadobi in se more izterjati. Nedo- stojno pa je za državne uradnike, da

bi poskušali večjo pristojbino doseči; finančne oblasti naj bi pristojbino naprej v onej meri odmerjale, ki gre po postavi, in bi ne smele špekulirati na to, da so davkoplačevalci nevedni in postave ne poznajo.

Jaz bom samo še omenil, da se davek ob tatem časi izterjuje, ki je v gospodarskem oziru najbolj neugoden, kajti prvi pogoj o pametnej izterjavi davkov mora biti pač ta, da se terja tačas, kadar je plačilo mogoče, na primer pri štantnih hišah tačas, kadar se štant pobira, pri vinogradskih posestnikih v jeseni, a ne, kakor zdaj, po leti, ko nij nič dohodka, ko večina trpi na vsem pomanjkanji in ima komaj soli kupiti za kaj.

S tem gospoda moja, bil bi jaz vam ob kratkem in jasno zaznamoval, kako žalostne nasledke ima pritiskanje davkov na Kranjskem; jaz vas prosim, gospoda moja, da ne boste mislili, da sem več povedal, kakor je res, če sem rekel, da je utrujenje vseh gospodarskih močij na Kranjskem deželna nesreča in če se jaz trudim, da bi te nesrečo odpravljaj.

Tudi Njegovo veličanstvo cesar je najmilostljivejše izpoznal, podeliti letos zaporedom podpore unesrečenim gruntnim posestnikom na Notranjskem in Dolenjskem po 3000 in 1000 gld.

Zato izvolite, gospoda, v teh razmerah moj klic po hitrem in brzem odpomaganji vzeti kot jasen in razumljiv in naj moja beseda ne razdoni v teh prostorih nezaslišana.

Kot rezultat ali konec mojega govorjenja bi se priporočalo za pripomoček odvrnenja omenjenih slabih stvari to-le:

Prvič naj bi se kontingent gruntne davka za Kranjsko z ozirom na dolgo precenjenje, ali preméra gruntne davka pod zdanji percent od 26 $\frac{2}{3}$ do določnega urejenja gruntne davka primerno znižal; dalje naj bi se vlada pozvala:

1. Po potu naredbe davkarijam ukazati, naj davke iztrjujejo kolikor je mogoče s prizanašanjem davkodolžnikom in tačas, kadar davkoplačevalec nema ne pridobitve po žetvi ali branji ali kadar nema nobenega fonda.

2. Naj se zato, da se zabrani popolno propadanje in poguba gospodarstva na Kranjskem in da se zopet oživi davkova moč, predloži postava, po kateri bi se brez obresti dajalo občinam posojilo, za gospodarje za nakup potrebne živine.

S tem sem pokazal, po kateri poti je treba hitre pomoči dati, zatoroj nasvetujem:

Visoka zbornica naj sklene moj nasvet izročiti davkovskemu odboru v predposvetovanje.

Neverjetno pa vendar resnično.

„Le noter, le noter, gospoda moja, tukaj boste videli podobe, kakoršnih še nijste nikdar videli in jih tudi nikdar več ne boste zato, ker ne zna razen mene nobeden več kaj takega narediti. Le noter, le noter!“ Tako se čuje dostikrat pred kakim šotorom na glavnem trgu. Ljudem se sicer neverjetno zdi, kar jim pridiguje ta prebrisaneč v barbarskem jeziku ali gledat gredo čudovitosti, vsaj stane samo deset krajcarjev in vsaj je denes zadnjikrat. Marsikdo ne more razumeti, da je na sveti tudi v resnici kaj takega, kakor se na podobi vidi, ali treba je verjeti, saj je zunaj napis: „neverjetno pa resnično“. Zraven tega pa še

drugi napis, katerega tudi šotorov lastnik dostikrat ponavlja, namreč: „denes se vidi zadnjikrat!“ Vsled tega napisa sodi večina, da jutri uže sledu ne bode več po tem šotoru, pa se moti, ker zadnji dan trpi še cel teden. Nam se zdi nemogoče, da bi bil vsak dan v tednu zadnji dan ali vendar je tako. Kdor ne verjame, naj gre gledat in prepričal se bode. Dandenes je vse mogoče, samo nekoliko hitrosti je treba, pravi Kratki-Bašik.

Povedati ti hočem, dragi prijatelj, tudi jaz katero na videz neverjetno, pa verjemi mi, da je čisto resnična, ker navedel ti bodem v potrjenje veljavne priče, katerim moraš pa bolj verovati, nego lastnim očem. Kaj ne, ti misliš, da so te-le vrstice slovenski napisane? Pa se motiš. Poslušaj razlog. Ko sem se jaz začel učiti slovanskih jezikov, mi j rekel nek učen slovenski rodoljub, da bodem pri tem učenju še slovenščino pozabil. Pa jaz sem se jih zaradi svoje trmoglavosti le učil in se jih še učim. Tedaj sem uže gotovo slovenščino pozabil. Sicer bi jaz ne verjel, da slovanski jeziki tako čudno vplivajo na naš uže tako ubogi jezik ali ker mi je slovenski rodoljub rekel, rad verjamem. Komu bi mogel verjeti v narodnih rečeh, če ne učenemu rodoljubu? Prepričaj se tedaj tudi ti, da jaz ne pišem v slovenščini, če se prav tebi moja pisava zdi čisto znana, ampak v katerem drugem jeziku, na pr. v rumunščini, vsaj je sedaj vse mogoče.

Pa nikar ne misli, da sem samo jaz tako nesrečen. Zgodovina ve namreč povedati, da je bil uže pred mano jeden, kateremu so vso slovenščino iz glave izbili ne sicer slovanski jeziki pač pa visoke šole. Nečem ti natančneje pripovedovati te povesti, ker vem, da ti je znana, ker jo je oblekel v pesniško podobo sloveč „slovenski“ pesnik. Vendar jo pa zato omenim, da boš vedel, zakaj je sedaj razen mene še toliko družih nesrečnežev na Kranjskem, ki več ne znajo svojega materinega jezika. Slovenski jezik se tedaj hitro lahko pozabi in ta lastnost ga loči od vseh družih. Zglede imaš na oseh, ki slove zaradi svojega dostojanstva in bogatstva po celem Kranjskem in morebiti še zunaj nje. Ne spodtikaj se torej nad menoj, ubogo ničlo, ker sem slovenski jezik pozabil. Slovenščina ima pa tudi neko posebno dobro lastnost, in ta je, da se je človek kar v hipu privadi. Če naleti na pravo sredstvo. V tem se pa zopet bistveno loči od vseh družih jezikov na sveti. Družih jezikov se pa mora človek po več mesecev in še celo po več let učiti, če se jih hoče dobro priučiti. Samo za magjarski jezik vem, da se ga lahko poprej dobro privadi s pomočjo leja ali „triharja“, ki velja 40 soldov, pa prej tudi ne, nego v osmih dneh. Za slovenščino je pa osem dni veliko, veliko preveč. V poprej navedene povesti zvemo, da so se omenjenemu dijaku, ko je nekaj seno grabil, kar naenkrat usta odprla. Pove nam tudi znani pesnik recept za tako hipno priučenje slovenskega jezika. Neverjetno pa resnično.

Vsako zdravilo pa ne pomaga vsacemu zato, ker nema vsak jednacega temperamenta. Tako bi se morebiti tudi ne mogel vsak slovenščine privaditi po omenjenem receptu, zatorej imenujem drugo zdravilo, katero pa ima nezmotljiv učinek, ker z rabo tega družega zdravila se ne privadi samo, ampak tudi prilubi slovenski jezik. To zdravilo je po večletnej skušnji zadosti potrjeno, patent ima pa samo za Kranjsko.

Dragi prijatelj! Ti dvomiš, da bi imelo kakšno zdravilo take moč, pa pomisli to, kar sem ti že večkrat povedal, da sedaj nij nič nemogoče. Še nij dolgo, kar je nek v t... šotoru izhajajoč list imenoval slovenščino „nationalidom“ pa poglej kako je sedaj spoštuje ta list. Pristaši tega lista, ki poprej niso čisto nič slovenskega znali, govoré sedaj tako prijazno z našim nemščine nezmožnim ljudstvom. Hudobni svet sicer pravi na to, kar se v tem šotoru za slovensko prodaja, nij v resnici slovensko. Ti pa raje verjemi listu, če se ti tudi neverjetno zdi, zakaj ta list se še nij nikdar zlagal. Ti si tudi gotovo poprej mislil, da spoštujejo Preširna samo tako imenovani „Slovenci.“ Jaz ti pa rečem, da so zanj najbolj navdušeni nemško-turški list „Tagblatt“ in njegovi tolmači, ker to trdi uskok; transfugo Dežman. Kaj je pa uzrok, da sedaj slovenščina ali (kakor nekateri pravijo) kranjsčina tako visoko ceni? Nič drugega nego volitve. Ko bi imeli na Kranjskem zmirom volitve, bi gotovo ne bilo nobenega nemškutarja, marveč vsi bi bili poštene „kranjski“ Slovenci. Tedaj so volitve tisto zdravilo. Neverjetno pa vendar resnično!

To zdravilo ima pa tudi jedno neverjetno pa vendar resnično napako namreč, da samo tačas vpliva kadar se rabi. Zatoraj bomo kmalu po volitvah čuli, da so sedanji starokranjski kandidati pozabili vso slovenščino in da jim je slovensko ljudstvo, katero sedaj tako visoko cenijo, postal hipoma „bauerngesindel.“ Ali verjameš sedaj, da je na sveti vse mogoče!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Z **Dunaja** se poroča, da so imeli zastopniki parlamentnih klubov z zastopniki ministerstva posvet, v katerem so željo izrekli, da naj se državni zbor še ta teden konča, posvetvanje o nagodbi z Ogersko pa do jeseni odloži. Knez Auersperg je bil hud na tako odlašanje, dejal je, da on ne sprejema nobene odgovornosti za to kar iz tacega sistema more izvirati. Pri taceem sistemu je dobra uprava nemogoča — dejal je Auersperg. Lasser je potem malo tolažil. Duhovi mej poslanci po so vendar baje razburjeni.

Magjari so vsi jednaki. Kakor liberalci, tako so tudi kleriki za Turka in zoper krščanskega nam brata Rusa. V zadnji debati je govoril klerikalni grof Albert Apponyi ravno tako toplo za celokupnost in nedotakljivost Turčije, kakor kakov kričal od levece.

Vnanje države.

Srbski knez bode imel ta teden veliko pregledovanje srbske vojske v Negotinu. Horvatič je glavni poveljnik. Večina ministrov je šla v Kragujevac, kjer se narodna skupščina snide, da uredi finančne zadeve dežele.

Turška zbornica se nij podaljšala temuč 28. jun. je bila sklenena. V svojem končnem ogovoru je predsednik Boga prosil, naj turške armadi zmago podeli.

Na **Francoskem** so občne volitve razpisane na dan 9. septembra. — Potrjuje se, da bode Mac-Mahon ob priliki pregledovanja vojske, izdal proglas na vojsko prve dni julija.

Dopisi.

Iz Notranjskega 28. jun. [Izv. dopis.] Zadnji čas čuli in videli smo, kako močno se trudi dr. Dev iz Postojne in dela na vse kripje, da bi se mu posrečilo postati

iz „večnega kandidata“ vendarle jenkrat deželni poslanec. Vozari se v Lož in potuje sem ter tja, lovi glasove, od truda potnega obraza briše si kaplje, pripoveduje in roti se, kako hvaležno bode potem delal na korist svojih volilcev. Vemo pa za gotovo, da ves njegov trud bode ostal, kakor doslej brez vspeha, kajti dobro ga poznajo povsod, poznajo ga v Ložu, kjer je ujel komaj 2 glasa, kaki duh prebiva v njegovem zaspanem telesu.

Nič mu ne bode pomagalo, ako ga še bolj podpirajo „neki“ možje, in če se jih še bolj oklene in prosi pomoči. Narodno zavedni možje iz Postojne, Vrhnike in Loža udeležili se bodo v polnem številu volitve, pokazali bodo tisti dan, da dr. Dev nij mož iz našega naroda in upanje in nada splavala mu bodeta po vodi.

Čudno bi pa res bilo videti tega človeka v zboru, ker se navadno njegov duh tako rad ziblje le v naročji morfeja, in gotovo nij misliti, da je on za trohico zmožen zastopati koristi svojih volilcev.

Vsi drugi modrijani pa, kateri zatajivši svoj narod, delujejo za tega tujerodca, naj pa vedo, da naš narod ne pozabi nikoli onih ljudij, kateri ga hočejo slepiti in da gotovo pride dan plačila, dan povračila.

Iz Notranjskega 28. junija [Izv. dop.] Kaj vam hočem denes najprvo pisati — ali v splošnej revščini, katera nas uže toliko časa tare, ali hočem vzeti drugi predmet? Nij je treba mi spisovati še na dalje te tlačeče móre našega ubozega ljudstva, ker dovolj je znana — malo, da ne po vsem svetu.

Volitve so pred durmi; v naše veselje se skoraj iz vseh slovenskih pokrajin sliši, da so pri prvotnih volitvah domorodci zmagali, kar nas z najboljšim upanjem navdaja, da bode pri volitvah deželnih poslancev isto tako. Kolikor je meni znano, nij tistih oslarskih pozivov pod naslovom: „Kmetje!“ k nam na Notranjsko nič, ali pa celo malo priromalo. Menda so tisti vaši izdajalci-paše toliko pametni, da so se zavedeli, da mi Notranjci smo se uže toliko gospodariti naučili, da bi boljše ne vedeli tistega umazanega popirja, porabiti, nego da bi tisto častno službo opravljal tam — kjer je vsak najrajše sam.

Sedaj, ko se bide barbarstvo z omiko se povsod zanimajo za ta valiki boj. — Nič menj ne zanima ta sveti slavlanski boj tudi naše priprosto ljudstvo. Vedno povprašujejo ljudje radovedno, kedaj je bila kakšna bitka, čegava da je bila zmaga itd. In akoravno ubogi oratar truden od težavnega dela stlačen od revščine, — kako veselo nakremži obraz, ko se mu pove, da so bili v jednom ali drugem kraju Turki tepeni. Tjekoj, tjekaj mej prosto ljudstvo pojdite vi jerobi turški; tam bode prava šola, iz katere se bode te nasrkali medu izpoznanja in resnice!

Znano je, kako nesramno zabavljajo nemškožidovski časniki na vse kar je slovanskega. Naj jaz le pri tej priliki omenim neke dunajske vlačuge, katera nij bila do sedaj nobedenkrat imenovana, razum lanskega leta jenkrat v „Novicah“ — nemreč „Gemeinde Zeitung.“ To kakodkalo tudi od necega čmrleta pod rubriko: „aus Krain“ prinaša neke čenčarije, katere dopisnik zgoraj imenovanega „korana“ menda le za kratek čas piše, ker teško, da bi mu jih kdo verjel. Pri vojskinih poročilih vselej naše vrle brate Ruse jenmalo z „knutarji“, „šnopsarji“ in z družimi jednacimi priimki obsipa za kar pa tej tetki v obraz povemo, da smo in bomo najsrčnejši prijatelji

ruskih „knutarjev in šnopsarjev“, a turških natikalcev na kolec nikoli.

H koncu še kličem vsem, katerim še za milo majko Slavo srce bide, delajte neutrudno, neustrašljivo — zlasti zdaj ob volitvah, da razbijemo turko-ljubne nemčurske nakane, kakor so slavni naši pradedje razbili krutega Turčina. Rusofil.

Domače stvari.

— (Volitve za mesta in trge.) Kakor je iz poročil s kmetov videti, storili so dozdej naši rodoljubi večidel lepo svojo rodoljubno dolžnost. Zdaj nam bode trebalo paziti, da nasprotniki naših volilnih mož ne presleparijo. To bi oni radi. Torej pazni bodimo povsod in nikjer ne prezaupni. Svarite pred nemčursko kačo zapeljivko! — Pa tudi po mestih in trgih prosimo vse rodoljube, naj velike lokalne odbore hitro delajo ali, kjer uže so, dopolnjujejo. Vsak delavec bode dobrodošel. Zlasti vplivni možje naj ne drže križem rok. Čujemo, da so zdaj naši nemškutarji, ker so na vspehu po deželi uže na pol obupali, ves pozor in vse upanje vrgli na mesta in trge in uže rujejo po tihem in lažejo. Ne dajmo, da bi kje koli pred nami prišli. Osobno in z vsem vplivom naj vsak Slovenec na noge stopi in svojo besedo in dejanje založi za narodnega kandidata. Ali je treba dandenes ko na Dunavu in ob Spuzu slavlanska kri teče, naglašati važnost slovenske zmage pri nas?

— (Nadvojvoda Albrecht v Ljubljani.) je bil včeraj nadgledovat prišel vojake. Pri tej priliki se mu je bilo predstavilo ljubljansko mestno svetovalstvo z županom na čelu. Rekel je, da ga veseli, odzdravljati zastopstvu glavnega mesta dežele kranjske, ki je bila zvesta vladarju skozi mnoga stoletja.

— (Iz Polhovskega gradca) se nam piše: da so volitve volilnih mož narodno izpale.

— (Iz Logatca) se nam piše: Volitve zaupnih mož vršile so se včeraj v dolnjem Logatcu (3), v Rovtahn (4) in v zgornjem Logatcu (2). Izvoljenih je bilo 9 volilnih mož, mej katerimi so prvi 7 zanesljivi narodnjaki, in le za zadnja dva ne vem kako bo.

— (Iz Planine) 29. junija se nam piše, Za Planinsko občino imeli smo volitvo volilnih mož 26. junija. Izvoljenih je šest zanesljivih narodnjakov namreč gg. Fr. Rihar župnik Ant. Kovšča župan, J. Majer, zdravnik, Ant. Jeršan. Jos. Blažon in Pet. Zihrl, posestnik. Ki bodo 7. julija v Postojni stali ko skala za družimi. Notranjci za narodna kandidata Dr. Zarnika in dr. Vošnjaka. — Da nemčurji sami smatrajo Notranjsko za svoj vorlorener Posten priča to — da Dežman Grabljevičevih „pamfletov:“ Kmetje“ etc tudi tukaj nij najti za nobeno ceno. Nam je prav. —

— (Iz Kostanjevice) na Dolenjskem se nam piše: Volitev volilnih mož (6) pri nas je kljubu Schönvetterju komisarju pošteno narodno izpala. Poštenost slovenska še nij zamrla.

— (Iz Ciklj na Dolenjskem) se nam piše: Volitev volilnih mož je pri nas dobro izpala kljub Schönvetterju — komisarju — 9 mož — 8 gotovo narodnih, deveti pa se ne bo odcepaval od svojih drugov.

— (V Boštanjскеj občini) so bili — tako se nam piše — pri živahnej udeležitvi volilcev g. Anton Planinec, Janez Planinec, Alojzi Drmelj in Matija Tomaž in za vo-

lilne može jednoglasno izvoljeni. To se tako razume, da so vsi 4 narodnjaki, tudi drugače nij mogoče. Sicer je pa ta občina tako malo obrajtana od nemškutarjev, da sedaj pred volitvami nam še jednega eksemplara glasovitega oklica „Kmetje!“ nečejo privoščiti, res prav neuljudni ljudje, ti nemškutarji. Če uže dajejo nekaterim materijal za znano porabo, zakaj ne vsem.

— (Iz Cerknice) se nam piše: 28. jun. da bode tam 1. julija t. l. brzojavna postaja popolnem gotova.

— (Požar v Šneberjih) je nastal v nedeljo na večer, ter vpepelil 4 hiše. Jeden posestnik nij bil nikjer zavarovan, drugi trije pri raznih zavodih mej njimi jeden pri „Slaviji“. Škoda je precejšnja. Pri tem požaru zgorel je baje tudi jeden človek, kakor se nam piše.

— (Strelna ubila.) Iz Hrušice v Istri se nam piše: dne 14. t. m. je strelna v bližnji vasi Obrovem ubila posestniku Matiji Cegljarju dve dobri kravi in od Materije do Markovšine je čez dvajsti telegrafskih kol razbilo.

Poslano.

V štev. 145 „Slovenskega Naroda“ grdi dopisnik „iz Notranjskega“ g. Dekleva, češ, da je odpadnik in v zvezi z g. dr. Devom, kateri ga, kakor piše dopisnik, pri ljudstvu priporoča za kandidata naše nasprotne stranke.

To bravi me je zelo ožalostilo, ne zato, da bi se bil bal, da bi bilo to res, ampak zato, da se mej nami dobi človek, ki se predrzne grdi poštenega narodnjaka kar tja v jen dan brez da bi se od stvari natančneje prepričal. Da je g. Dekleva trden in zanesljiv narodnjak, sem jaz, ki ga gotovo bolje poznam, kakor gospod pisatelj omenjenega članka, popolnem prepričan, kakor tudi več družih veljavnih narodnjakov, ki ga poznajo. Teško mi je verjeti, da bi ga bil g. dr. Dev priporočal za kandidata njegove stranke, ker po izjavi g. Dekleva se ona dva uže več, kakor dva meseca, torej preden je bil deželni zbor razpuščen, menila nista, in o tej stvari sploh nikoli. Brez dogovora ž njim pa g. dr. Dev tega gotovo storil nij, kar se tudi tukaj nikjer ne shi.

Na besedo „samokandidat“ povem pa gospod dopisniku, da se g. Dekleva nij nikomur ponujal, ampak jaz sem ga bil nasvetoval nekaterim možem iz Pivke, kmalu po razpuščenju deželnega zbora. Slišati je bilo več glasov iz Postojnskega, Bistriškega in Senožeškega okraja, da bi imeli radi jednega poslanca iz jednega teh okrajev, ker oni še nijso imeli nobenega, razun

ranjcega Vilharja, ki je bil le jedno leto; ko so ga imela okraja Planinski in Loški od začetka deželnega zbora vedno iz jednega tistih okrajev. Predlagal sem g. Deklevo tudi pri posvetovanji za naše kandidate, kar bi gotovo storil ne bil, ako bi ne imel trdnega zaupanja v njegovo značajnost. Pa ker sta dobila gg.: dr. Zarnik in dr. Vošnjak več glasov, kakor on, se nij nikakor pulil za kandidaturo. To v obrambo g. Dekleva.

A. Lavrenčič.

Dunajska borza 30. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61	gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	„	55	„
Zlata renta	72	„	60	„
1860 drž. posojilo	111	„	80	„
Akcije narodne banke	781	„	—	„
Kreditne akcije	145	„	30	„
London	124	„	65	„
Napol.	9	„	99	„
C. k. cekini	5	„	90	„
Srebro	109	„	40	„
Državne marke	61	„	35	„

Potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da so prejubljena mati, oziroma sestra in tašča, gospa

Matilda Valenta, roj. pl. Pilpahova, vdova c. k. gub. eksped. vodje,

denes po noči ob 3. uri, prevideni s sv. zakramenti za umirajočo, po dolgi bolezni, v 69. letu svoje starosti, mirno v Bogu zaspali. Pogreb bode v ponedeljek 2. julija ob 3. uri po poludne iz hiše na Bregu štev. 191 stara, 10 nova.

Sv. maše se bodo brale v mnogih cerkvah. Nepozabljivo ranje srčno priporočamo v blagi spomin in molitev sorodnikom in prijateljem.

V Ljubljani, 30. junija 1877.

(172)

Žalujoča rodbina.

8 gld. obleka iz ruskega platna,
11 „ platnena obleka,
13 „ Lüster-obleka,
Rujavi in črni Lüster-Sackos od
4 gld. do 9 gld.,
Posebnosti v otrocih oblekah od
2 gold. 50 kr. do 10 gld.

pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

— Zunanja naročila se proti poštnemu povzetju redno izvršujejo in se ono brez ugovora zamenja, kar bi ne dopadalo. (170—1)

Ženitbena ponudba.

Mlad mož, uradnik v javnej službi, z letnim dohodkom okoli 1500 gold., rad bi se spoznal na ta dandenes čisto navaden način z mlado Slovenko zavolj ženitbe. On je v najbolj cvetečih letih, vrie postave in lepega obraza, mirnega značaja in dobrega srca. Ker ne žvi uže daj časa v svoji slovenski domovini, nema priložnosti, spoznati se s katero rojakinjo, pa zato misli po tem potu priti do cija. On zahteva od dotične Slovenke, da nij stara preko 23 let, da je dobrosrčna in boji mirnega, ter tihega značaja, pametna in varna, prijetnega obraza in lepe rasti, da ima primerno premoženje ali imetje. (On ima namreč razen svoje plače še privatnega premoženja par tisoč goldinarjev.)

Za to, da ostane stvar tajna in skrita, je porok njegov značaj in mož-beseda. Ponudbe naj se izvolijo poslati pod šifro: „K. K. K. poste restante Fiume.“

(169—1)

Zadnji mesec!

Velika razprodaja

vsled oddaje prodajalnega prostora

L. WALLENKO
v Ljubljani. (171—1)

Zadnji mesec!

Cement

najboljše kvalitete prodaja na debelo in drobno po najnižjih cenah

tržna hiša (164—2)

F. Marinšek,

Škofja Loka (železniška postaja).

Med. in Chirurg. (158—6)

dr. L. Jenko,

c. k. fizikus, zdravnik za oči i. t. d., ordinira na mestnem trgu št. 21 (v Petriččevi hiši), od 9. do 11½ ure dopoldne.

Evrop.

29. junija:

Evropa: Weis, Perl iz Dunaja.
Pri Slonu: Krobath iz Dunaja. — Mofei iz Trsta. — Zupančič iz Dunaja. — Kraus iz Trebiža. — Wolf iz Dunaja.
Pri Marci: Klemen iz Gradca. — Zoretč iz Pešte. — Eberth iz Dunaja. — Kunc iz Trsta. — Hauser iz Celja. — Seidler iz Dunaja. — Babn iz Angleškega. — Herz iz Dunaja. — Eger iz Kočevja. — pl. Pribila iz Dunaja. — Ginter iz Gradca. — Priverič iz Zagreba.
Pri Zamorel: Turk iz Amerike. — Janovsky, Bitza iz Dunaja.

Na gospodstvu Kraj pri Brežicah

je na prodaj

1100 veder izvrstnega belega vina

po znižanej ceni, skupno, kakor tudi v partijah od 20 veder naprej. — P. n. kupci, kateri bi želeli vino na mestu pokusiti, naj izvolijo poprej pismeno naznaniti oskrbništvu omenjenega gospodstva, prihod v Brežicah, dan in vlak, da se jih more na železnici s prilično počakati. (165—3)

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na Mlinem v Bledu št. 50 s srenjskimi pravicami vred in z malim vrteem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji 10—12 sežnjev od jezera blizu Ješenakove hiše in Petranove gostilne ter se tudi lahko z malimi stroški v jako okusno prenaredi. Več o tej prodaji se izve pismeno ali ustmeno pri posestniku

(147—4)

Anton Mandelcu.

Za vsako kupčijo pripravna.

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na Mlinem v Bledu št. 46 s srenjskimi pravicami vred in z malim vrteem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji blizu ceste in komaj 6—8 sežnjev od jezera, in tudi prav blizu Ješenakove hiše in Petranove gostilne. Za mali denar se lahko popravi v najlepše stanovanje. — Več o tej prodaji se izve pismeno ali ustmeno pri posestniku

(148—4)

Jakob Pazlarju.

Za vsako kupčijo pripravna.